

Maandag 3 augustus

'Hij is degene die de uitslag van de strijd bepaalt...' (1 Sam. 17:47)(NBV).

Hoe versla je je reus?

Op een dag werd een soldaat vanuit het vijandelijk kamp die werd beschuldigd van deserteren, bij Alexander de Grote gebracht. Deze vroeg hem: 'Hoe heet je?' De man liet zijn hoofd zakken en antwoordde dat hij Alexander heette. Alexander de Grote greep hem bij de schouders en zei: 'Soldaat, verander je gedrag of verander je naam!' Je bent geroepen om een leven te leiden dat Degene wiens naam je draagt, waardig is. Of je nu tegenover een reus van verslaving staat, een reus van wrok, angst, begeerte, trots, jaloezie of boosheid, je moet dit goed beseffen:

- 1) Je bent niet de enige. 'U hebt geen beproevingen te doorstaan die niet voor mensen te dragen zijn' (1 Kor. 10:13). Goliat was niet altijd een reus; hij werd net zo lang gevoed en (letterlijk) grootgebracht tot hij er eentje was. Onze reuzen zijn meestal kleine zonden die we over het hoofd zien en waaraan we toegeven totdat ze een eigen leven gaan leiden en terugkomen om ons te achtervolgen.
- 2) Je kunt het niet alleen. Elke keer als jij je reus aanvalt in eigen kracht zal hij je verslaan. David zei tegen Goliat: 'De strijd is des Heren en Hij geeft u in onze macht' (1 Sam. 17:47)(NBG). Je hebt hulp van boven nodig om oude gewoonten te overwinnen en je een nieuwe houding aan te meten. Verklaar daarom mét Paulus: 'Ik ben tegen alles bestand door hem die mij kracht geeft' (Fil. 4:13).
- 3) Je moet je reus frontaal aanvallen. De bijbel zegt: 'Toen kwam de Filistijn op David af en wilde tot de aanval overgaan, maar David was hem te snel af. Hij rende hem tegemoet' (1 Sam. 17:48). Loop niet weg. Probeer niet te onderhandelen, zoek geen compromissen of uitvluchten. Zie je vijand recht in de ogen en laat hem niet meer terugkomen in je leven. Stel grenzen en wees corrigeerbaar op dit punt. Mijd verkeerd gezelschap. En het belangrijkste van alles, kijk niet naar God in het licht van je reus, maar kijk naar je reus in het licht van God.

Dinsdag 4 augustus

'Kommer maakt een mens neerslachtig, een hartelijk woord beurt hem op' (Spr. 12:25)(NBV).

Wacht niet langer, spreek!

Weinig dingen zijn zo machtig als de juiste woorden op de juiste tijd. Evenzo zijn ónuitgesproken woorden, als het moment of de kans voorbij is, een zware last om mee te leven. Een relatiedeskundige blikt terug en komt met deze ontroerende woorden:

'Ik weet nog toen ik met je nieuwe auto op pad ging en hem in elkaar reed. Ik dacht dat je wel furieus zou zijn en me voor van alles en nog wat zou uitmaken, maar dat deed je niet. Ik weet nog toen we naar het strand gingen en jij niet wilde omdat je zei dat het zou gaan regenen. We gingen en het regende inderdaad. Ik was er zeker van dat jij me dat onder de neus zou wrijven met: 'zei ik je toch!' Maar je deed het niet. Toen was er die keer dat ik bosbessensap morste op je nieuwe pak. Ik wist dat je zou balen en mij de schuld zou geven. Maar dat deed je niet. En weet je nog die formele avond? Ik was in de war en zei tegen dat je gewone kleren aankon. Jij droeg je spijkerbroek en voelde je als een vis op het droge. Ik wist bijna zeker dat je boos weg zou lopen en mij zou laten staan. Maar je deed het niet. Ik wilde je zeggen hoeveel ik van je hield en hoe ik je om al die dingen waardeerde als je terug zou komen uit Vietnam. Maar dat deed je niet.'

Salomo zei: 'Er is een tijd... om te spreken' (Pred. 3:2&7). Maar die tijd is beperkt en als die voorbij is, is die voorbij. Zorg niet dat je in de toekomst spijt zult blijven hebben van woorden die iemand had moeten horen en die je niet gezegd hebt. Zorg dat je die niet met je mee blijft dragen. 'Een vriendelijke uitspraak is een korf vol honing, zoet voor de ziel en gezond voor het lichaam' (Spr. 16:24). Wacht niet langer en spreek!

Woensdag 5 augustus

'... maar bij God is alles mogelijk' (Matt. 19:26)(NBV).

Geloof God voor grote dingen!

Iemand schreef: 'Hoed je voor mensen die zich op een afstandje houden en elke onderneming misprijzend begroeten. De wereld zou ophouden te bestaan als hij werd gerund door mensen die zeggen dat dit of dat niet kan.' Weiger je door het woord 'onmogelijk' te laten tegenhouden. Jezus zei dat bij God alles mogelijk is. Als degenen die de wereld veranderd hebben elke 'onmogelijk' taak ongedaan hadden gelaten, hadden we nog in de Middeleeuwen geleefd. Vier voorbeelden hiervan:

- 1) Duitse deskundigen voorspelden dat trainen die 40 km per uur zouden rijden, ernstige neusbloedingen zouden veroorzaken en dat passagiers zouden stikken als ze door een tunnel zouden rijden. Amerikaanse deskundigen voegden daaraan toe dat we meer psychiatrische inrichtingen nodig zouden hebben omdat mensen door het lint zouden gaan bij het zien rijden van een trein.
- 2) Toen de YWCA voor het eerst melding maakte van typklassen voor vrouwen, was er heftig verzet omdat men meende dat 'de vrouwelijke constitutie onder een dergelijke druk zou bezwijken'.
- 3) Deskundigen beweerden dat stalen schepen nooit konden drijven, dat het ijzer de kompaslezingen zou schaden.
- 4) In 1797 wezen boeren uit New Jersey de eerste ijzeren ploeg af. Zij meenden dat hij de grond zou vergifigen en onkruid zou stimuleren. 'Deskundigen' dus!

We zijn vaker geneigd te weinig te geloven dan teveel. Visie is essentieel voor overleving. En een visie van God is ontstaan uit geloof, wordt ondersteund door gebed en aangevuurd door Gods Woord. Het gaat niet over wat jij kunt doen, maar over wat God kan doen met je leven als het helemaal aan hem is overgeven. Het omvat dingen die liggen buiten het terrein van het voorspelbare, het veilige en het verwachte. 'Zonder profetie vervalt het volk tot bandeloosheid' (Spr. 29:18). Als God je een visie heeft gegeven, jaag die dan na en geloof hem voor grote dingen!

Donderdag 6 augustus

'Het offer voor God is een gebroken geest' (Ps. 51:19)(NBV).

Gebrokenheid (1).

Een wereld die successen viert, ziet geen waarde in gebroken dingen. Maar God brengt schoonheid voort uit gebrokenheid. Wil een plant omhoogkomen uit de aarde, dan moet het zaadje eerst barsten. Wil een babykuikentje het grote leven in, dan moet de eierschaal worden gebroken. Zelfs een volbloed paard moet worden gebroken; hij moet leren reageren op het rukje van de leidsels en het geluid van de stem van zijn berijder. Begrijp je de gedachte? Na een vernederende ervaring met Christus op de weg naar Damascus zette Paulus alle religieuze activiteiten waar hij ooit zo trots op was op een rijtje en noemde het 'vuilnis' (Fil. 3:8). En over vuilnis poch je niet, dat wekt je weerzin op. Gebrokenheid is het werk van God waardoor hij ons van onze zelfgenoegzaamheid ontdoet, zodat het karakter van Christus door ons heen kan schijnen. Begrijp me niet

verkeerd, gebroken worden betekent niet noodzakelijkerwijs dat je iets naars meemaakt. Veel mensen maken akelige dingen mee zonder dat het hen naar God toe drijft, zonder dat ze hem zelfs maar erkennen. Dezelfde zonneshijn die boter doet smelten, maakt klei hard. Dat is de realiteit. De kwestie met gebrokenheid is niet zozeer onze situatie maar onze reactie. Wat probeert God ons te leren? Echte gebrokenheid is wanneer hij ons van onze zelfgenoegzaamheid ontdoet in die mate dat we geen kracht meer hebben om ons zelf op te lappen. Wanneer God elke uitgang blokkeert die we proberen te nemen en wij gaan inzien dat hij alleen ons antwoord is, dan doen we een levensveranderende ontdekking. Welke? Als God alles is wat je hebt, is God alles wat je nodig hebt! Kortom: Gods kracht is gereserveerd voor hen die hun pogingen hebben gestaakt het in eigen kracht te doen of voor eigen doeleinden!

Vrijdag 7 augustus

'Het offer voor God is een gebroken geest' (Ps. 51:19)(NBV).

Gebrokenheid (2).

Paulus schrijft: 'Moge... God... uw leven in alle opzichten heiligen, en mogen heel uw geest, ziel en lichaam zuiver bewaard zijn bij de komst van onze Heer Jezus Christus' (1 Tess. 5:23). Dit woord 'heiligen' betekent 'apart zetten', uitsluitend te gebruiken voor Gods doeleinden. Paulus heeft het over een 'hemelse roeping' (Fil. 3:14)(WV). En het gebeurt van binnenuit! Zie je dat ons lijfelijke lichaam het laatst komt in de volgorde van transformatie? En dat is om een simpele reden. Het probleem met een dief zit hem niet in zijn handen. Het zit hem in zijn denken of geest, die hem vertelt dat stelen oké is. Zijn gedachten zeggen zijn handen wat ze moeten doen. Als je dus zijn geest verandert, zullen zijn handen volgen. Anders kun je hem in de boeien slaan en opsluiten, maar is hij van binnen nog steeds een dief. Maar al te vaak willen wij overwinning over lichamelijke zonden zonder dat we vanbinnen echt veranderd zijn. Maar God begint met onze geest, want dat is het deel van ons wezen dat ons bewust maakt van God, dat ons met hem in verbinding stelt. Wanneer God ons bevrijdt in onze geest, dan gaan onze emoties en ons lichaam er op een gegeven moment vanzelf in mee.

Als jij kinderen hebt, dan weet je hoe verschillend ze kunnen reageren op discipline. Het ene kind zal in tranen uitbarsten, terwijl het andere zich verzet en je uitdaagt. God zal er, zolang als het nodig is, alles aan doen om ons los te breken van onze zelfgenoegzaamheid, zodat het leven van Jezus door ons heen te zien kan zijn. En wij bepalen zelf hoe lang dat proces duurt, doordat we ons eraan onderwerpen of ons ertegen verzetten. Paulus bad: 'Wat wilt Gij dat ik doen zal' (Hand. 9:6)(SV). Maak dat vandaag tot jouw gebed!

Zaterdag 8 augustus

'Het offer voor God is een gebroken geest' (Ps. 51:19)(NBV).

Gebrokenheid (3).

Soms laat God ons helemaal onderuitgaan zodat we erachter kunnen komen dat hij de rots op de bodem is. Gideon zag zich met slechts 32.000 man tegenover een leger van 135.000 staan. En 22.000 verlieten het slagveld en keerden huiswaarts toen hij hun de kans bood. Reken maar uit. Gideon denkt: 'Onmogelijk dat we kunnen winnen!' 'Toen zei de Heer tegen Gideon: 'Het leger dat je bij je hebt is te groot. Ik lever de Midianieten niet aan jullie uit, want ik wil niet dat Israël zich erop beroemt dat het zich op eigen kracht heeft

bevrijd' (Recht. 7:2). Dar heb je het opnieuw, die eeuwenoude strijd van het ego waar we allemaal dagelijks mee te maken hebben. Daarom eindigt het 'Onze Vader' met 'Uwer is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen' (Matt. 6:13)(NBG). Waar komt onze kracht vandaan? Van God! Naar wie moet de eer voor onze prestaties gaan? Naar God! Hoe lang duurt deze regeling? Voor eeuwig!

God moest Jakob losbreken van zijn zelfgenoegzaamheid zodat de 'Israël' in hem eruit kon komen. Soms moet God je eerst omlaaghalen voor hij je op kan tillen. Mozes werd de zachtmoedigste man op aarde genoemd. Maar het kostte veertig jaar leven als herder in de woestijn om hem te ontdoen van zijn trots en te zorgen dat hij zich onderwierp aan God. Pas toen was hij er klaar voor om farao te ontmoeten en wonderen te verrichten die Gods kracht lieten zien en Mozes rehabiliteerden!

Gebrokenheid betekent niet dat je een doetje bent en lijdt aan een minderwaardigheidscomplex of een laag zelfbeeld. Nee, gebrokenheid betekent bidden 'Heer, als deze klus moet worden gedaan en goed moet worden gedaan, dan moet u het door me heen doen. Dus mijn vertrouwen is op u.'

Zondag 9 augustus

'Het offer voor God is een gebroken geest' (Ps. 51:19)(NBV).

Gebrokenheid (4).

Wij weten niet altijd de redenen van onze beproevingen. Aan Paulus liet God wel de reden zien van zijn doorn in het vlees. Het was om te verhinderen dat hij zichzelf zou 'verheffen' (zie 2 Kor. 12:7). Succes kan je in een roes brengen en bedwelmden mensen staan niet bekend om hun helderheid en betrouwbaarheid!

Wat gebeurt er als je een doorn in je vlees krijgt? Dat doet pijn. En je laat alles vallen en probeert hem te verwijderen. Drie keer bad Paulus of God de doorn wilde verwijderen, maar God had een ander plan. God is namelijk het sterkst in ons als wij op ons zwakst zijn. Toen Paulus ontdekte dat Gods kracht in zijn leven verbonden was aan de doorn die hem pijnigde, reageerde hij: '[Omdat Christus mij kracht schenkt], schep ik vreugde in mijn zwakheid: in beledigingen, nood, vervolging en ellende. In mijn zwakheid ben ik sterk' (2 Kor. 12:10). Met andere woorden: als het voor mijn bestwil is, kom dan maar op Heer! Stel jij hebt een doornig persoon in je leven hebt waar je vanaf wilt. Je hebt ervoor gebeden en er is niets gebeurd. Misschien wil God dan dat je zijn genade en kracht ervaart doordat je goed met die persoon omgaat. Maar je ervaart dit niet zolang je niet van pijn naar lofprijzing gaat. De bijbel heeft het over een 'loffer aan God' (Hebr. 13:15)(NBG). Een offer betekent dat er iets moet sterven op iemands altaar. Als je dus Gods genade en kracht in je leven wilt ervaren, moet je bereid zijn te sterven aan eigenbelang, ego en onafhankelijkheid. Je mag God gerust vragen of hij je doorn wil verwijderen. Daar is niets mis mee. Maar pas als je gebed voor bevrijding verandert in lofprijzing ben je op weg naar kracht, want dan geeft God je genade.